

Жінка в церкві нехай мовчить?

Чи справді християнство є чоловічою релігією?

Існує стереотип, що в християнстві жінки не рівня чоловікам. Про них мало згадують у Святому Письмі, серед них нема апостолів, вони не можуть стати священниками. Але чи справді роль жінки в церкві зводиться до того, щоб бути помічницею і бажано мовчати?

Чи був Адам для Бога важливішим за Єву? Чому поруч з Ісусом було чимало яскравих, героїчних жінок, але про них так слабо згадано в Біблії? Чи змінюється роль жінки в сучасній церкві та чи можливе висвячення жінок на священників? Про це – розмова з доктором філософії з богослов'я, викладачем Київської православної богословської академії, священником ПЦУ Андрієм ДУДЧЕНКОМ. Особливо цікаво поговорити про це було саме у День матері.

— Існує стереотип, що в християнстві чоловік і жінка аж ніяк не рівноправні. Жінка має служити, коритися, бути помічницею і бажано мовчати. Це так?

— Якщо говорити про жінку в церкві, то я виділив би такі аспекти: біблійний, християнський, ну і, можливо, православний. Щодо біблійного аспекту. Християнське вчення ґрунтується на Біблії. Інколи практика з ідеалом розходиться, звісно, але в ідеалі так. Тож чоловік і жінка в Книзі Буття — це дві частини людини, людського ества, людської природи, два складники, які взаємно доповнюють один одного. Чоловік і жінка однаково названі образом Божим у Біблії. Нема такого, що чоловік кращий, ніж жінка — у жодному разі. Коли я проводжу вічання, то, звертаючись до молодят, акцентую на такому моменті: у Книзі Буття ідеться, що жінка була створена в Едемському саду з частини Адама, умовно — з ребра. Ми бачимо, що Бог творить світ поступово, від простого до складного, до все досконалішого. І якщо Господь насадив сад і туди привів Адама, то Єва створена саме в цьому саду. Тобто жінка — це едемське створіння, райська істота, найдосконаліша істота, яка є у світі.

Є певні стереотипи, які зумовлені нюансами перекладу Біблії. Скажімо, той момент про творення жінки, коли Господь каже: «Сотворимо йому помічницю», то це не в сенсі помічницю, щоб мити посуд і по-ратися в горді. Ідеться про те, щоб доповнювати Адама, бо буття одного не є повноцінним. Тільки разом вони можуть втілювати те, що називаємо «плодом Божим», те, до чого ми покликані. І реалізують це люди на може тільки тоді, коли є з ким реалізувати. Бо якщо вершину всіх чеснот є любов, то любові не може бути, коли людина сама.

— Тобто причиною стереотипів можуть бути також «труд-

нощі перекладу»?

— Треба розуміти, що Біблія не проди-ктована Богом слово в слово. Це передавання, які переходили з покоління в покоління, історії, які пояснюють, хто ми такі, звідки ми, куди ми йдемо, яке в нас поклоніння. Потім їх редактор зібрав, відредагував і записав. Ми віримо в богонат-хненність Святого Письма, але богонатхненність не скасовує людського елементу. У цих текстах Бог є співавтором люди-ни. Бог допомагає людині, але не створює замість людини.

Тексти Біблії несуть у собі настрої того суспільства, в якому вони були створені. І треба розуміти, що це тексти, написані в патріархальних культурах, де чоловіки відігравали важли-вішу роль, ніж жінки. А вітім, бачимо, що в біблійних історіях жінка інколи відіграє ключову роль. Скажімо, фігура Сарі не вторинна, вона героїня тієї самої історії, що й Авраам та Ісаак. Так само написано про дружин інших патріархів.

— Якщо говорити про Новий Завіт, про життя Ісуса Христа, то бачимо поруч з ним постаті цікавих, яскравих жінок. От тієї Євангелія, здається, роз-повідать про них досить ску-по. Якими були жінки, які йшли поруч з Христом? Яким було його ставлення до них?

— Завичайно євангелісти опи-сують нам учнів, які ходять з Ісусом, коли він проповідує. Але коли настає критичний момент, коли Ісуса ведуть на розп'яття, розпінання на хресті, то тікають усі, крім жінок — його Ма-тері, Марії Магдалини, Марії Клеопової та наймолодшого учня. Причому говориться, що це були жінки, які ще з Галілеї, тобто з півночі Ізраїлю, йшли за Ісусом і служили йому. А зга-даймо історію Марфи і Марії — сестер Лазаря. Ісус каже: «Марфо, Марфо, ти пікуєшся про багато що, а Марія обрала благу частину», бо Марія сиді-

ла біля ніг Ісусових і слухала, як він проповідує. Марія бере на себе те, що традиційно ро-лялося тоді суто чоловічою ро-лю — бути учнем рабина. Яскравий приклад — жінки-мироносиці: Марія Магдалина, Марія Клеопова, Соломія, Іоан-на, Марфа, Марія і Сусанна. Вони не злякались і залишили-ся поруч з Христом, а потім вранці після суботи пішли до гробниці, щоб помазати тіло Ісуса. І вони стали першими свідками воскресіння, стали, так би мовити, апостолами для апостолів. Бо коли апостоли після страти Ісуса сиділи за замкненими дверима і болячи-ся, що тепер прийдуть за ними, то ці жінки не боялися і потім принесли апостолам звістку, що він воскрес.

— Але ж часто, говорячи про роль жінки в церкві, цитують послання апостола Павла до Тимофія, мовляв, жінка в церкві нехай мовчить...

— Ці слова виврано з контек-сту. Апостол Павло загалом закликає до порядку в церкві. Зокрема, він говорить про дар мов, отриманий у день П'яти-десятниці. Мовляв, якщо у вас буде декілька людей в громаді, які мають цей дар, то не тре-ба, щоб вони всі водночас го-ворили. Це було застережен-ня щодо безладу в церкві.

— Найважливіша для нас жінка в Біблії — Пресвята Го-родиця. Чому так мало інформації про неї?

— Окрім події Благовіщення, в Євангелії справді про неї мало йдеться. Щоправда, вона потім з'являється в якійсь мо-менти біля Христа під час його проповіді, але все одно згорді дуже мало. Думаю, це, скоріш за все, тому, що в ранніх хри-стіянських громадах Діва Марія не відігравала якоїсь особли-вої ролі, як інші жінки, напри-

• Духовність

лад, як жінка-апостол на ім'я Юнія, яка проповідувала хри-стіянство. Але це моє припу-щення.

— Очевидно, роль жінки в церкві зазнала суттєвих змін, особливо останніми десяти-літтями...

— У радянські часи церква виживала саме завдяки жінкам. Парафіанки наповнювали цер-кву своєю молитвою, теплом, увагою і турботою. Саме жінки в часи радянських гонінь часто виявлялись більш мужніми, ніж чоловіки. Зберігали такий сте-реотип: церква — це там, де бабусі. У моєму дитинстві, а це пізні радянські часи, справді, більшість парафіан у церкві — це були бабусі. Зараз у нашо-му соборі, наприклад, значна частина парафіан — чоловіки. Водночас жінки досить актив-но залучені до церковного жит-тя: вони працюють вихователъ-ками в невідільних школах, співають і керують у хорах. Ну і дружини священників мають свою місію.

— Дружини священників, ці перші леді парафіальні, стали зараз помітнішими й активні-шими. На них дивляться, мають за приклад. І це, мабуть, не-легко?

— Є родини, де дружина свя-щенника більше задіяна в па-рафіальному житті, а є такі, де жінка працює і реалізується на світській роботі, тому не може просто фізично присвячувати багато часу парафії. Але на парафії її бачать, вона відіграє свою помітну роль. Моя дружи-на, наприклад, працює заступ-ницею директора Першої дитя-чої лікарні міста Києва, а до цього була директором Дев'я-тої лікарні. Зрозуміло, ми до цер-кви не так багато часу. Але важливо, коли дружина свя-щенника на світській роботі по-водитьесь як християнка. Не в сенсі обрядів, а в сенсі став-лення до людей, до своєї про-фесії, ініціативності, поряд-ності, чесності, принципності.

— Православна церква Украї-ни демонструє прогресивні зміни в ставленні до жінок. Нема вимоги бути на бого-служінні в хустці, нічого проти жінки в штанах, а також нема цього принизливого табу щодо жіночої «честистоти». Ви підтри-муєте цю тенденцію?

— Так, у ПЦУ не раз поясню-вали, що покриття голови не обов'язкове. Хоча є жінки, які все ж ходять до храму в хустці, наприклад, мій дружини це по-добається. Щодо питання про «честистоту», то це взагалі се-редньовісний пережиток, який не має підстав у Новому Завіті. Бо Новий Завіт проголосує ак-раз, що тільки злі або нечисті думки, наміри, слова, вчинки — це те, що оскверняє людину, а не якісь природні процеси. І те, що ми рухаємося ближче до Євангелія в цьому плані — це дуже гарна перспектива.

— Очевидно, таким напрямком притаманний не всім церквам. Наприклад, відома, що в Мос-ковському патріархаті правила й вимоги значно суворіші.

— Інколи певні забобони на-стільки в'їдаються у свідомість людей, що дуже важко їх по-збутися. І це стосується не тільки Московського патріарха-ту, хоча там традиціоналізм, можливо, і більше; це стосуєть-ся різних традиціоналістських закритих спільнот, які є і серед протестантів. Там теж трапля-ються спільноти, в яких дуже суворо ставляться до зовніш-ності, до одягу, зокрема у США, де протестанти інколи станов-лять більшість у громадах. Це стосується певних єврейських спільнот у деяких закритих кварталах у Єрусалимі, скажі-мо. Тут варто розрізняти тра-дицію і традиціоналізм. Бо тра-диція — це, образно кажучи, передавання вогню, а традиці-оналізм — поклоніння попелу.

— Чи можете ви припусти-ти, що колись у Православній церкві будуть жінки-священ-ники?

— Якщо говорити про Право-славну церкву загалом у світі, то вже є прецедент висвячен-ня жінки на дияконису. Рік тому в Зімбавве єпископ висвятив жінку, їй було 34 роки, вона заміжня. При жирононі отрима-ла ім'я Фіва — на честь дияко-ниси церкви Кенхрейської, яка згадується в Новому Завіті. Хоча не всі в Александрійсько-му патріархаті це схвально сприйняли. А вітім, офіційно не засудили.

Дискусії про відродження жіночого дияконського служін-ня були і в нас на початку ХХ століття. Можливо, ми до цьо-го доживемо. Крім того, нові умови можуть викликати потре-бу в нових служіннях, як, на-приклад, служіння капелана, якого дуже потребують люди в сучасних обставинах. І якщо, відповідно до законодавства України, військовими капелана-ми можуть бути в нас тільки висвячені на священство, то закон про капеланство у сфері охорони здоров'я цього вже не передбачає. Наприклад, моя дружина працювала офіційно капеланом у Четвертій лікарні міста Києва, вона має, крім медичної, богословську освіту, пройшла курс капеланського навчання. Служіння капелана — це не завжди звершується тайн-ства, а бути поруч, вислухати людину, підтримати. Інколи жінкам це краще вдається.

Знаєте, мені важко уявити, що колись в Православній церкві будуть висвячувати на священників жінок. Проте ви-датний богослов, митрополит Каліст Вер казав, що не знає жодного богословського аргу-менту проти висвячення жінок у священники. Є хіба що тра-диція — мовляв, так не прий-нято. Можливо, не варто лама-ти традицію і заповнювати мо-лодим вином старі міхи, а на-томість створювати нові мо-жливості для служіння жінок у церкві, як, скажімо, служіння капеланства.

Леся ФЕДІВ.

Джерело: <https://lb.ua>. На СВІТЛИНІ: Марія Магдали-на — учениця й мироносиця, ху-дожник Карло Дольчі.

• Моніторинг

гривень за перший випадок по-рушення і 50000 гривень за по-вторне, при цьому ідентифі-кується кожен окремий об'єкт порушення.

Нагадаємо, якщо вас обу-рюють у місцях, де куріння та вживання тютюнових та нікоти-нових виробів заборонено, або ви наражаєтесь на рекламу тютю-нових виробів, електронних сигарет, кальянів чи пристроїв для нагрівання тютюну, захи-стити свої права можете через портал електронного звернен-ня Держпродспоживслужби або сервіс Центру громадського здоров'я МОЗ України.

Довідково. Всеукраїнська кампанія «Молодь вільна від ку-ріння» заснована у 2019 році з метою захисту української мо-лоді від тютюнової залежності та просвітницької діяльності щодо безпеки новітніх тютю-нових виробів для нагрівання, електронних сигарет та каль-янів. Засновниками кампанії є ГО «Національне українське мо-лодичнє об'єднання», ініціатива «Громадський сектор Євромай-дану», ГО «Спільнота активної молоді — САМ».

Пресслужба всеукраїнської кампанії «Молодь вільна від куріння».

• Варто знати

компоненти ретельно пере-мішайте до однорідної маси. Розділіть на три рівні частини та приймайте вранці, вдень і ввечері перед їжею. Чистити таким чином кишеч-ник можна один раз на тиж-день.

Будьмо вільними від куріння

Всеукраїнська кампанія «Молодь вільна від куріння» у партнерстві з Центром громадського представництва «Життя» оприлюднила ре-зультати моніторингу 500 кафе, барів та ресторанів у семи містах: Києві, Львові, Одесі, Дніпрі, Рівному, Вінниці, Тернополі.

Моніторинг тривав протягом листопада 2024-го — лютого 2025-го. Волонтери перевіряли, чи дотримуються заклади рес-торанного господарства анти-тютюнового законодавства (Зако-ну України №2899-IV). Нагадає-мо, чинне законодавство із 2012 року забороняє будь-яку рекла-му тютюнових виробів, а також куріння тютюнових виробів, елек-тронних сигарет та кальянів у всіх приміщеннях закладів рес-торанного господарства. Із 2022-го до цього переліку вклю-чені тютюнові вироби для на-грівання (так звані айкоси).

Основні результати моні-торингу по Україні та по Одесі (порівняно з іншими регіонами) такі.

Абсолютна більшість закладів (Україна — 82%) дотримуються заборони куріння усіх тютюно-вих та нікотинових виробів у приміщеннях. Серед регіонів ситуація різна. Скажімо, в Одесі одні з найгірших показників —

лише 74%, натомість у Рівному та Львові — 90%.

Під час порушень найбільше курять електронні сигарети (84%), сигарети для нагріван-ня (83%), кальян (79%) та кла-сичні сигарети (13%). У більшості закладів, де курять кальян, також було дозволено курити один або кілька видів тютюнових виробів. У Одесі найбільше курять айкоси та їхні аналоги (100%), електронні си-гарети (94%), кальян (56%), класичні сигарети (17%).

Лише 9% ресторанів, кафе, барів мають у закладі інформа-ційне повідомлення або наліпку про заборону куріння, які ви-глядять відповідно до вимог законодавства. На жаль, в Одесі лише 3% закладів мають наліпку, яка відповідає Закону, а ще в 21% її зовсім не відпо-відає законодавству.

У 84% закладів ресторанного господарства не було зафіксо-вано жодної реклами тютюнових

виробів, пристроїв для нагрівання тютю-ну або кальянів. В Одесі цей показник також складає 84%. А от як порушення у нас найчастіше ви-користовували рекламу через дописи у соці-альних мережах по куріння кальянів (73%), присутність кальянів в паперово-му або електронному меню (64%), частина вивіски зображувала кальян (9%), при-сутність сигарет, ТВЕН або пристроїв паперовому чи електронному меню (9%).

За даними ВООЗ, будь-який дим та викиди тютюнових ви-робів, включно з кальяном та виробами для нагрівання, а та-кож електронних сигарет ста-новлять ризик для здоров'я лю-дей навколо. — 30000

Куріння, вживання, використання тютюнових виробів, електронних сигарет, пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння, кальянів

ЗАБОРОНЕНО!

Наприкінці 2024 року Верхов-ний суд України під час роз-гляду однієї із справ підтвер-див, що пропонування кальяну в закладах ресторанного гос-подарства є стимулюванням продажу. Згідно із чинним за-конодавством за це передбаче-но фінансова санкція — 30000

нього розміру і натріть її на дрібній тертці (попередню слід вимити та очистити від шкірки). Додайте 2 столові ложки 6% яблучного чи виноградного оцту, 4 столові ложки нерафі-нованої олії, 1 столову ложку меду та 1 яєчний жовток. Усі

Чистимо судини Поліпшити еластичність судин можна з допомогою простих сумішей.

Змішайте по 1 чайній ложці лимонного соку, меду і соняш-никової олії та випийте натще-

серце. Курс лікування — 10 днів. Змішайте 1 чайну ложку меду і сік половини лимона у 3/4 склянки теплої кип'яченої води. Пийте перед сном 10 днів.

Очистити судини можна так: пропустіть через м'ясорубку 2 середніх лимони, додайте

Чорноморські новини

Наша адреса: 65008, м. Одеса-8, пл. Бориса Дерев'янка, 1.

Телефон: 050 55-44-206; вайбер: 068 127-17-55.

Відповідно до рішення Національної ради з питань телебачення і радіомовлення №309 від 08.02.2024 р.

Ідентифікатор медіа — R30-02729

Засновник: Редакція громадсько-політичної газети «Чорноморські новини».

Передплатний індекс — 61119.

Думки і висловлювання авторів публікацій у «Чорноморських новинах» можуть не збігатися з точкою зору редакції.

Матеріали з позначкою та під рубрикою «Трибуна» пуб-лікуються на комерційних засадах.

Відповідальність за достовірність реклами несе рекламодавець.

Читайте нас в Інтернеті: www.chornomorka.com e-mail: chornomorski_novyny@ukr.net

• Природа і ми

Тече річка невеличка — ніщо не спиняє...

Торік у Європі демонтували 542 грєблі та інші штучні бар'єри, які пере-шкоджали природному плину річок. Загалом відновлено 2900 кілометрів вільної течії водних артерій. Як свідчить новий звіт Руху за відновтаж грєбель (Dam Removal Movement), це абсолютний рекорд: на 11% більше, ніж у 2023-у, і вп'ятеро більше, ніж у 2020-у.

Уперше зняли бар'єри на своїх річках, офіційно долучившись до цього європейського руху, чоти-ри країни — Боснія і Герцегови-на, Хорватія, Чехія та Туреччина. Отже, демонтаж грєбел у 2024 році відбувся вже у 23 державах — рекордно широке охоплення на «карті змін».

Як зазначає Всесвітній фонд природи (WWF), європейські річки — найбільш зарегульовані на планеті. Понад 1,2 мільйона різноманітних штучних перешкод — грєбель і шлюзів, кульвертів, порогів та інших інженерних споруд — зупиняють безперервність течії річок по всій Європі. Багато з цих кон-струкцій уже давно втратили своє призначення, але й досі шкодять природі. Вони порушують вільну течію річок, блокують перенесення донних відкла-дєнь і поживних речовин, а також часто є непе-реборним бар'єром для водних мешканців. Це послаблює стійкість річкових екосистем та змен-шує їхню здатність до самовідновлення, підтримки якості води та біорізноманіття.

Наслідки — драматичні: з 1970 року чи-сельність мігруючих прісноводних риб у Європі скоротилася на 75%.

«Для того, щоб досягти змін, нам необхідно значно активізувати зусилля з демонтажу зас-тарілих грєбел та фіксувати нові рекорди в цій діяльності щороку. Знесення таких бар'єрів є дєвим інструментом: це швидкий та економічно обуртований шлях до відновлення річкових екосистем, що зазнали впливу людини, а також до підтримки місцевих громад та природи в умо-вах зростаючих наслідків кліматичних змін», — зазначає керівниця напрямку «Вода» WWF-Украї-на, кандидатка географічних наук Оксана Коно-валєнко.

Але експертка наголошує: «Збереження та відновлення річкових екосистем — одне з євро-інтеграційних зобов'язань України у сфері кліма-тичної політики, екології та зеленої трансфор-мації. Наша країна взяла на себе зобов'язання із реалізації положєнь Водної рамкової директиви ЄС, затвердивши плани управління річковими басейнами. Ці плани передбачають досягнення доброго стану водних об'єктів, з-поміж іншого, шляхом відновлення річкових екосистем».

У 2020—2022 роках у межах міжнародного європейського проекту «Відкриті річки», за підтримки грантового фонду Open Rivers Programme (Нідерланди), WWF-Україна втілює масштабну ініціативу з демонтажу застарілих, не функціонуючих грєбел у басейні річки Черемош у Карпатах.

На території Національного природного пар-ку «Верховинський» були очищені русла річок і струмків, що дозволило забезпечити проточність понад 500 км водних шляхів. Основна мета — відновлення біорізноманіття та покращення гідрологічного стану річок Білий і Чор-ний Черемоші.

У межах проекту демонтовано шість грєбел (кляуз). Серед них і на Перкалабі (притоці Білого Черемошу). «Перкалаба — унікальний випа-док! Це прикордонна річка, частина якої тече на території Румунії. Після відновлення течії на на-шому боці риба вперше за десятиліття почала повертатися у румунську частину. Місцеві каза-ли: «Ми не бачили риби 40 — 50 років. А тепер вона є!». Разом з нею з'явилися і видри, і нор-ки, і навіть ведмідь почав виходити до води», — розповідає співробітник Верховинського нап-ярку Ярослав Зелєнчук.

Чому важливо зберігати та відновлювати вільнотекучі річки?

Насамперед ідеться про якість води: природ-ний стік річок сприяє їх самоочищенню, запобі-гаючи накопиченню забруднєнь і відкладєнь.

Друга важлива причина — захист від повеней і посух: вільнотекучі річки підтримують водний баланс, знижують ризик паводків і забезпе-чують рівномірний розподіл води в посушливі пе-ріоди.

Ну і, що не менш важливо, — збереження біо-різноманіття на нашій планеті, утримання вугле-цю в водно-болотних угіддях, а це зменшує ви-види парникових газів та підвищує стійкість еко-систем до зміни клімату.

Тетяна ТУРЛІК'ЯН, спеціалістка з комунікацій напрямку «Вода» WWF-Україна.

• До уваги громадськості

Повідомлення про намір отримати дозвіл на викиди ТОВ «КЛІАР-СІТІ»

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬ-НІСТЮ «КЛІАР-СІТІ», код ЄДРПОУ — 30586931, юридична та фактична адреси: м. Одеса, вул. Дениса Максимка, 30 (Марії Демченко), тел. (048) 2301921, e-mail: clearcityodessa@gmail.com, повідомляє про наміри щодо отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферу повітря для автобаз.

Джерела викидів: мляр-не відділення, твердопаливні котли (типу буржуй-ки), компресори, металоброїни верстати, єм-ність для зберігання диспальери, ПРК, зварюваль-ний щєх, дизельгенератор.

Основний вид діяльності підприємства — збирання, вивезення та захоронення твердих побутових відходів. Автобаза використовується для ремонту та обслуговування власного авто-транспорт.

Забруднюючі речовини, що викидаються в атмосферу: речовини у вигляді суспендова-них твердих частинок недиференційованих за складом — 0,168 т/рік; речовини у вигляді су-спендованих твердих частинок РМ 2,5-10 мкм — 0,002 т/рік; речовини у вигляді суспендованих твер-дих частинок 2,5 мкм та менше — 0,0004 т/рік; ок-сиди азоту (оксид та діоксид азоту) у перера-хунку на діоксид азоту — 0,066 т/рік; азоту (1) оксид [N2O] — 0,021 т/рік, оксид вуглецю — 1,123 т/рік, вуглецю діоксид — 22,556 т/рік; метан — 0,107 т/рік; діоксид сірки — 0,0028 т/рік; залізо та його сполуки — 0,0079 т/рік; манган та його сполуки — 0,0005 т/рік; масло мінеральне нафто-

ве (веретенне, машинне, циліндрове та ін.) — 0,00045 т/рік; ацетон — 0,0092 т/рік; кислота оцтова — 0,0023 т/рік; толуол — 0,021 т/рік; вуглеводні насичені C12 — C19 — 0,045 т/рік; фто-ристовий водень — 0,0002 т/рік.

Згідно з вимогами ЗУ «Про оцінку впливу на довкілля» дана промислова ділянка підприємства не підлягає оцінці впливу на довкілля.

На підприємстві нема виробничі і техноло-гічного устаткування, на яких повинні впровад-жуватися найкращі доступні технології і методи керування.

Аналіз розрахунків від джерел викидів свідчить про те, що фактичні викиди забруднюючих ре-човин менші, ніж нормативні гранично допустими викиди, заходи щодо скорочення обсягів викидів не плануються.

Встановлені нормативи гранично допустимих викидів дотримуються. Перевищення гранично допустимих концентрацій на межі санітарно-за-хисної зони відсутні. Пропозиції щодо дозволе-них обсягів викидів повністю відповідають зако-нодавству.

Зауваження і пропозиції громадських органі-зацій та окремих громадян щодо намірів підпри-ємства просимо надсилати в тридцятиденний термін до Департаменту екології та природних ресурсів Одеської обласної державної адмініс-трації за адресою: вул. Канатна, буд. 83, м. Оде-са, тел.+38 048 728 35 05, ел. адреса: ecolog@od.gov.ua.

• Оголошення

У зв'язку з утратою оригіналу вважати недійсним диплом ДДВК №001293 за професією «Плодоовочі-вник-пасічник», виданий 19 червня 1996 року профе-сійно-технічним училищем №44 м. Ананьїв Одеської області на ім'я Пономаренко Олег Миколайович.

У зв'яз